

Az Útmutató 2008. decemberi igéje:

„Így szól az Úr: Ahogyan az anya vigasztalja fiát, úgy vigasztallak én titeket.“ (Ézs 66,13)

„... találtok egy kisgyermeket, aki bepólyálva fekszik a jászolban.” Lk 2,12

Miközben karácsonyi képeket nézegettem, keresve olyat, amely méltó illusztrációja lehet a karácsonyi körlevélnek, akkor került kezembe Simon András: "Csendes éj" című alkotása. Valaki megjegyezte: "Talán lenne alkalmasabb kép is, amely jobban kifejezi a karácsony lényegét, mert ezen a képen szinte alig látható a kis Jézus..."

Igen,... "alig látható"... mennyire igaz! S ezek után már tudtam, hogy jobb illusztrációt nem is találhattam volna, mert éppen ez az, ami igazán hasonlít, - ez az "alig látható" momentum - a XXI. század karácsonyaira.

Sok minden utal a karácsony időszakában arra, hogy "itt a karácsony". Fenyőfákat állítunk, feldíszítjuk otthonainkat, sütünk-főzünk, vendégségeket szervezünk, miközben... - *Jézus alig látható*. Ajándékokat adunk és kapunk, szeretetünket próbáljuk kifejezni, miközben az ünnepünkben - *Jézus alig látható*.

Régen még azt mondtuk gyermekeinknek, hogy a karácsonyi ajándékokat "Jézuska" hozza, (bár sohasem tartottam szerencsésnek ezt a beállítást, de) ma már inkább a "Santa Claus"-t emlegetjük, mert Jézus (már ebben a formában is) *alig látható*.

Hová jutott a világ? Mi lett Jézus Krisztus születésnapjából, ahol Jézus már alig látható? S elgondolkodtam... valóban, ott az első karácsonykor is (úgy, amint az a címlap képe is mutatja,) - *Jézus alig volt látható*.

Bár érkezését az angyalok és a csillagok is hírül adták, érkezése mégis csak keveseknek volt látható.

Mert a világ (akkor is, éppúgy mint ma) szalad, tesz-vesz, intézkedik, teszi a fontosabbnál fontosabb teendőit, s közben megszülethet akár az Isten Fia is, de - *ő alig látható*.

Mert őt keresni kell! - Igaz, ő keres minket, mint elveszetteket - mondja a teológia, - mégis az első karácsony tanúi csupán azok lehettek, akik keresték őt. Messze földről érkezve keresték őt a bölcsek, és keresték a pásztorok is: "... találtok egy kisgyermeket, aki bepólyálva fekszik a jászolban." - mondja az angyal a pásztoroknak. "...találtok..." - márpedig találni az talál, aki keres.

Hát keressük mi is! Keressük meg a karácsonyunkban Jézust. Ne elégedjünk meg a karácsony körül kialakult értékes és kevésbé értékes szokásokkal, hanem keressük azt, aki miatt egyáltalán van karácsony. Keressük az ünnepben Jézus Krisztust, aki mint gyermek született meg, hogy emberi természetben élje azt az életet, amelyet az Atya adott nekünk embereknek és, hogy emberi

természetében vigye végbe a mi megváltásunkat...

"... találtok ..." mondja az angyal, nekem eszembe jut egy másik ígélet is, amelyet Jézus mondott: "Mert mindaz, aki kér, kap aki keres, talál és aki zörget, annak megnyitják." (Lk 11,10) Hiszem és vallom, hogy az angyal szava ma is aktuális. Sőt Jézus szava is megerősíti azt. Keressük tehát a Megváltót, s ne törődjünk bele, hogy karácsonyainkban Jézus alig látható...

Gödöllei Károly (Calgary, Kanada)

GYÜLEKEZETI ALKALMAK ÉS HÍREK

Istentiszteletek

- **Bécs, 1070 Lindengasse 44/a. kápolna**

2009. január 25.	17.00 óra	Ökumenikus istentisztelet (Helyszíne: 1010 Dorotheergasse 16.)
2009. február 01.	11.00 óra	Istentisztelet
2009. március 01.	11.00 óra	Istentisztelet
2009. április 05.	11.00 óra	Istentisztelet úrvacsoraosztással

- **Graz, Heilandskirche gyülekezeti terem (8010 Graz, Kaiser Josef-Platz 9.)**

2009. január 18.	17.00 óra	Ökumenikus istentisztelet (Helyszíne: Welsche Kirche, Griesplatz)
2009. február 22.	16.00 óra	Istentisztelet
2009. április 05.	16.00 óra	Istentisztelet úrvacsoraosztással

A lelkészi hivatal telefonszáma (csak mobiltelefonon elérhető): ☎ +43/650 58 777 12

A lelkészi hivatal e-mail címe: ✉ evang-ungarisch@chello.at

Ökumenikus istentiszteletek Bécsben és Grazban

- **Bécs, 1010 Dorotheergasse 16 – 2009. január 25. (vasárnap) 17.00 óra**

Hagyományos ökumenikus imaheti istentiszteletünknek 2009-ben az Bécsi Magyar Református Lelkigondozói Szolgálat a házigazdája. Az igehirdetés szolgálatát *Gáncs Péter, a Magyarországi Evangélikus Egyház Déli Egyházkerületének püspöke* végzi, a liturgiában a bécsi római-katolikus, református és evangélikus gyülekezetek lelkészei vesznek részt. Az istentiszteletet szeretetvendégség követi.

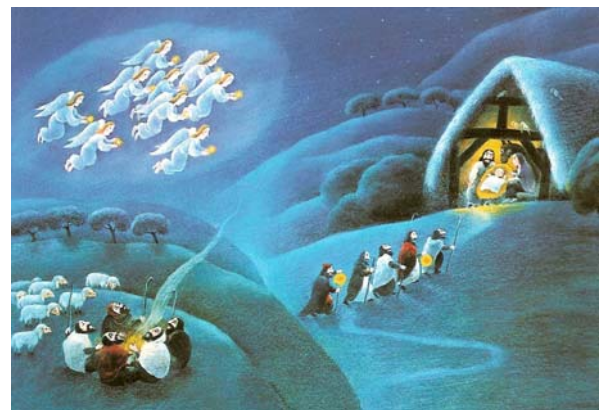
- **Graz, Welsche Kirche, Griesplatz - 2009. január 18. (vasárnap) 17.00 óra**

Tavaly a Heilandskirche gyülekezeti termében az evangélikus gyülekezet volt a grazi ökumenikus istentisztelet házigazdája, 2009-ben a magyar katolikus gyülekezet lesz a házigazda, a Welsche-templomban lesz az istentisztelet, evangélikus igehirdetői és katolikus liturgiai szolgálattal. Az alkalmat beszélgetés és agapé követi.

Kedves Olvasóink!

„Megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek!”

„Krisztus Urunknak áldott születésén
Mondjunk angyali dalt megjelenésén,
Mely Betlehemnek mezéjén nagy régen,
Zengett eképpen:
A magasságban dicsőség Istennek,
Békesség légyen földön embereknek,
És jóakarát mindenféle népnek
És nemzetségnek!”

A Títusz levél örömhírével és egy régi szép magyar karácsonyi énekkel kívánunk áldott, békés, szeretettel teljes ünnepeket és kegyelemben gazdag, boldog új esztendőt!

Újságunk ezévi utolsó számában a mellékelt csekken adományozásra hívjuk támogatóinkat! Kérjük és köszönjük adományukat, amellyel működési költségeinket és az újság megjelentetését támogatja. Itt köszönjük meg eddigi támogatásukat, és kérjük, továbbra is segítse munkánkat. Köszönettel:

A gyülekezet presbitériuma

Az Ausztriai Magyar Evangélikus Gyülekezet elmúlt időszaka Visszatekintés

Szinte hagyománynak tekintendő, hogy karácsony közeledtével soraimmal jelentkezem. Mint gyülekezetünk felügyelője feladatomnak tartom, hogy híveinknek, barátainknak beszámoljak gyülekezetünk helyzetéről.

Magyarnyelvű gyülekezetünk alapjait 1956-ban rakták le elődeink, akikhez a későbbiekben csatlakoztak már régebben Ausztriában élő magyarok, majd az új hullámokban érkezők a történelmi Magyarország minden tájáról. A folyamatos működést misem bizonyítja jobban, mint az, hogy Ön most a 1957 óta ca. 1600 példányban szétküldött hírlevelünk, a „Másokért Együtt” 811. számát tartja kezében.

Irattárunkban lapozgatva, az idősebbeket hallgatva és a magam több mint húsz éves gyülekezeti munkatársi tapasztalataimat összegezve megállapítható, hogy nehéz évtizedek állnak gyülekezetünk mögött. Ellenben mindig voltak áldozatkész társaink, akik felelősen segíttek a gyülekezeti jövő érdekében.

Sokak munkájának és jóindulatának köszönhetően 2003-ban önálló jogi státuszt kapott gyülekezetünk. A választásokat követően 2004. december 5.-én került beiktatásra presbitériumunk. Fél éven belül sikerült elérnünk, hogy legyen fix státusza lelkészünknek. Az elmúlt négy év munkája meghozta az eredményeket, gyülekezeti életünkben megmutatkoznak az egészséges működés jegyei. Csak néhány példát említenék a közelmúltból:

- Bécsben és Grazban rendszeresek az istentiszteletek, alkalmanként más városokban is vannak szolgálataink
- a kazuális szolgálatok (esketés, keresztelés, temetés) biztosítottak
- a közösségi együttlétek (gondolhatunk itt az istentiszteletet követő „Kirchencaffe”-ra, baráti beszélgetésekre, vagy akár születésnapok ünneplésére) erősítik a tagjaink közötti összetartást, valamint új tagok megjelenését teszik lehetővé
- jó az együttműködésünk az ausztriai és magyarországi evangélikus egyházakkal, szerves részesei vagyunk a bécsi egyházkerület életének
- rendszeres közös programjaink vannak más ausztriai magyar szervezetekkel
- közös soproni kirándulásaink voltak a bécsi simmeringi és a lindengassei gyülekezetekkel
- jó hangulatban ünnepeltük az aratási hálaadást az őriszigeti magyar evangélikus gyülekezettel, majd a termést kóstoltgattuk az Irányi háznál

- jó kapcsolatot ápolunk a cserkészekkel és a Bécsi Magyar Iskolával
- sikert aratott a Katolikus Egyházközséggel és a Collégium Hungaricummal közösen szervezett „Korona, kenyér és rózsák” kiállításunk
- lelkészünk, Solymár Mónika sikeresen megvédte doktori értekezését, mely a közeljövőben könyv formájában is megjelenik egy göttingeni kiadónál
- közösségünk tagjai segítik egymást és a közös munkában erejük szerint részt vesznek
- ezévi hagyományos adventi rendezvényünket közösen szerveztük a Magyar Katolikus Egyházközséggel, a Bécsi Magyar Iskolával és a Bécsi Magyar Csekecsapattal, vendégeink voltak a soproni Berzsenyi Dániel Evangélikus Líceum és a gyergyószentmiklósi Domonkos Pál Péter Asszonykórus.

Anyagi helyzetünk ha nem is rózsás, de tudjuk biztosítani a folyamatos működés feltételeit. Az Ausztriai Evangélikus Egyháztól továbbra is nagyrészt visszakaptuk a híveink által befizetett egyházi hozzájárulást. Igaz, egyre nehezebb feltételek mellett, de továbbra is rendszeresen számíthatunk a BKA – Bundeskanzleramt – támogatására. A Szülőföld Alaptól is kaptunk támogatást. Örvendetes, hogy híveinktől és barátainktól kapott adományok növekednek, valamint a perselypénzek is fontos bevételt jelentenek. Mindenkinek köszönjük! Egyben kérjük további szíves támogatásukat, hiszen még sok feladat áll előttünk.

A jövő évben tervezzük rendezni irattárunkat és a Bornemisza Péter Társasággal közös használatban lévő vendégszobát renoválni és berendezni. Az előszobára is ráférne egy kis csinosítás. A 2005-ben felvett, a lakás és iroda felújítására felhasznált hitelünkből hétezer eurót már törlesztettünk, azonban még két évig jelentős terhet ró ránk a visszafizetés.

Előttünk áll még az interneten való megjelenésünk aktualizálása is. Szeretnénk a hívekkal való kapcsolattartásra valamint a megtalálhatóságunkra a továbbiakban is nagy hangsúlyt fektetni.

A közelmúlt eredményeire visszatekintve reménykedve nézhetünk a jövő felé. Reménységünk alapja azonban továbbra is az az imádságos lelkület lehet, amely Isten áldását kéri munkánkra. A zsolttárossal együtt valljuk: „Ha az Úr nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők. Ha az Úr nem őrzi a várost, hiába vigyáznak rá az őrök. De akit az Úr szeret, annak álmában is ad eleget.” (Zsolt 127,1-2)

Andorka Rudolf, felügyelő

Áldjad én lelkem a dicsőség erős királyát!

- Emlékezés egykori tanáromra -

A következő sorokban egy példaértékű tanáromat szeretném bemutatni, ki már nincsen közöttünk, akinek életén megvalósulni láttam azt az igeszakaszt, amit konfirmációmkor áldásként kaptam: Vigán énekelj és zengedezz az Úrnak! (Zsolt 98,4)

János bácsit - mi csak így szólítottuk őt a kántorképzőn - 13 éves koromban ismertem meg, amikor felvételt nyertem a budapesti kántorképző tanfolyamra. Az első években - mint mindenki - harmónium szakos növendék voltam, később pedig orgonaszakos. János bácsinál tanultam a hangszerjátékot.

Máté János orgonaművész, egyházzenesz. 1934. június 6-án született Tápon, Győr megyében, és életének 64. évében - Bartóki korban - távozott el közülünk váratlanul, immáron 10 éve, 1998. február 26-án.

Kántortanítók gyermeke volt. 1942 októberében költöztek Rákospalotára. A Budapesti Lónyai Utcai Református Gimnáziumban, 1952-ben érettségizett, 1955-ben pedig a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola végzőse volt zongora szaktanárképző szakon. Még ebben az esztendőben nyert felvételt a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola középiskolai énektanári és karvezetői szakára, valamint orgonaművész-tanárképző szakra.

A Zeneakadémián professzorai többek között Ádám Jenő, Bárdos Lajos, Gárdonyi Zoltán, Járdányi Pál, Kókai Rezső, Kósa György, Szőnyi Erzsébet és Vásárhelyi Zoltán voltak. Orgonatanára Pécsi Sebestyén volt. 1959-ben karvezetői és énektanári diplomát kapott, 1960. májusában kitüntetéssel vette át orgonaművész diplomáját. Megannyi orgonaművet mutatott be, többek között Hindemith mindkét orgonaversenyét, Gárdonyi Zoltán, Geszler György, Szőnyi Erzsébet kompozícióit.

Zongorát tanított a Kodály Zoltán Zenei Általános Iskolában, a Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Karán a Himnológiai Tanszéken

oktatott. Tudományos munkája főleg a genfi zsolttárokra terjedt ki, elsősorban Goudimel és Pascal de l'Estocart feldolgozásait tanulmányozta.

1948 óta végzett egyházzenei szolgálatot, 20 évig a Rákospalota-Újvárosi református templomban tevékenykedett, 1968 júniusától egészen haláláig – 30 éven át - a Kálvin-téri templomban végezte munkáját. Számos kórus vezetőjeként is jeleskedett, több egyházi kórus karnagya volt: Rákospalotán, a Kálvin téren valamint a református teológián. Kántorképzők tanára, vezetője volt, egészen fiatal korától, az ország különböző városaiban: Fótón, Debrecenben, Budapesten. Szívén viselte a határon túli kántorképzés sorsát is.

Tankönyveket szerkesztett, az 1996-ban megjelent Egyetemes Énekeskönyv szerkesztőbizottságának titkára volt, melyben a Zsinati Bizottság munkáját összegezte, a kottagrafikát ellenőrizte és lektorálta. A Dunamelléki Református Egyházkerület orgonaszakértője, a Kodály Társaság, és a Liszt Ferenc Társaság tagja volt.

Halála után több énekkar vette fel nevét, a Szigetszentmiklósi Református Egyházközség énekkara a Szigetszentmiklósi Máté János Énekkar elnevezést, a Budapest Budahegyvidéki Református Egyházközség énekkara a Budahegyvidéki Máté János Énekkarrá alakult, a budapesti nyári kántorképző kórusa a Budapesti Kántorképzősök pedig Máté János Énekkar elnevezést vették fel. Sánta Katalin és Kecskés Péter a Károli Református Egyetem Főiskolai Karán, Mórocz Ildikó az Eötvös Lóránd Tudományegyetemen szakdolgozatokban dolgozták fel életét és munkásságát.

Sárközi Erika

Sárközi Erika Zsuzsanna bécsi gyülekezetünk kántora. Jelenleg a Bécsi Zenei Egyetem hallgatója, evangélikus egyházzene és csembaló-tanár szakon. Több éve tanít a Felvidéki Református Keresztyén Egyház Kántorképzőjén orgonát, szolfézszt, zene-történetet, összhangzattant.

A Biblia a képzőművészetben II.

Ha létezik képzőművészeti remekmű, amelyik az Ó- és Újszövetség történeteit egy “össz-műalkotás”-ban azaz “Gesamtkunstwerk”-ben mutatja be, akkor az a *Sixtusi kápolna* Rómában.

1508 és 1512 között *Michelangelo Buonarrotti* bízta meg II. Gyula pápa, hogy a Vatikánban épült új kápolna mennyezetét kifesse. A freskók Mózes 1. könyvéből jelenítik meg a világ teremtését, Ádám és Éva paradicsomból való kiűzetését, a vízözönt, Dávid és Góliát harcát, Judit Holoferneszen elkövetett merényletét és a fő prófétákat 39 mennyezetrészben, több mint 300 alakkal.

Michelangelo (1475-1564) az olasz és európai reneszánsz legnagyobb szobrászaként van számon tartva. Annál nagyobb elismerést kelt bennünk festői alkotása, amit csak nagy szenvedések és áldozatok árán tudott megvalósítani. A fej fölötti freskó-festészet - a szembe csöpögő lúgos festékekkel való bajlódás - nem könnyű feladat, még a gyakorlott festők számára sem, nemhogy egy szobrásznak, kinek számára valódi testi-lelki áldozatnak tűnhetett a rárótt munka. De megérte, hiszen világra szóló műremeket hozott létre a kereszténység és az emberiség gyönyörűségére.

Az alakok megjelenítését a megbízó Michelangelo művészi képességére és a művész anatómiai ismereteire bízta. A nagy, néhol meztelen alakok egy vérbeli szobrász plasztikus képfőmálására vallanak. A perspektivikus térábrázolás és az igény szerinti optikai torzítás segítségével a mennyezeti boltíveken életteli, hús-vér emberek elevenednek meg. A képek tartalmát, a jeleneteket és szereplőit azonban a pápa tanácsadói

teológiai szempontjaik szerint határozták meg, a kor neoplatonikus ill. a ferences rend spirituális felfogása szerint.

Csak 20 évvel később, 1532-ben kérte fel II. Kelemen pápa Michelangelót ismét arra, hogy a főoltár mögötti 220 m²-es falra az “*Utolsó Ítéletet*” is fesse meg. A mester ezután hét évig dolgozott a hatalmas, kb. 290 alakot magába foglaló falfestményen, egyedül, asszisztensek nélkül. A központban ülő Krisztus ifjú, szakáll nélküli feje és mondhatni titáni alakja éles ellentétben volt azzal a tradicionális és elfogadott képpel, amit a “*Veronika kendőjén*” látható Krisztus-fej képviselt. A forradalmian új felfogás miatt folytatott elvi viták írásban ránk maradtak és világosan mutatják a reneszánszban zajló filozófiai és teológiai változásokat valamint a Biblia szabadabb értelmezését.

Az Újszövetség ill. Krisztus életének megjelenítését a Sixtusi kápolna oldalfalain találhatjuk meg Sandro Botticelli (1445-1510), Domenico Ghirlandaio (1449-1494), Piero Perrugino (1445-1522) festményein és Raffaello Santi (1483-1520) tervei után készült Brüsszelben szőtt faliszőnyegeken. Kár, hogy Michelangelo árnyékában már nem fordítunk rájuk több figyelmet, pedig megérdemelnék...

Egy másik *Michelangelo*, azaz *Merisi da Caravaggio* (1571-1610) az olasz reneszánsz végén új stílus elemeket vezetett be, amelyek az egész európai barokk festészetre döntő befolyással voltak.

Caravaggio 1601-ben megfestette első "Emmauszi vacsora" című képét, amelyik magába foglalja korszakalkotó újításainak összes ismervét. A Lukács evangéliumából származó történet (Lk 23,) Krisztust egy asztal mögött ülve ábrázolja, két apostola között. Első benyomásunk olyan, mintha egy sötét szobába néznénk be, és csak az asztalt letakaró fehér abroszról és az alakok arcáról visszaverődő fény lenne látható. Az alakok az asztal körül úgy vannak megelevenítve, hogy elhelyezésük a térben - mint pl. a jobboldali apostol karjainak kitérése - erős, a szemet megtévesztő perspektivikus hatást kelt. Az abroszon elhelyezett csendélet-szerű tárgyak, gyümölcsök szintén a térbeliséget szuggerálják, ugyanakkor vallási szimbólumokat rejtenek. A jelenet drámai hatású, annak ellenére, hogy a résztvevők nem beszélnek egymáshoz. Az ifjú, ismét szakáll nélküli Jézus éppen előre nyújtja karját, hogy a kenyeret megáldja és egyúttal - ezzel a mozdulattal - fel is fedje magát az apostolok előtt. Ez a gesztus - az eucharisztikus áldás ösképeként - jól ismert volt minden akkori keresztény néző szemében.

Caravaggio festői nagysága nem csak híres fény-árnyék játékának (Chiaro-Scuro) mesterségében állt, hanem abban, hogyan volt képes egy - a képet betöltő - szűk térbe, minimálisan jelzett környezetbe egy ilyen drámai jelenetet bemutatni, azt egy gesztusra tömöríteni. A néző az asztal innenső oldaláról részesévé válik az eseménynek, maga is felismerheti a Megváltót. Ennél közvetlenebb kapcsolatot Krisztus és a hívő, azaz néző között aligha lehet képi ábrázolással létrehozni. A fény vezetése úgymint a perspektivikusan ábrázolt mozdulatok a képben a sötét háttérből kiváló Krisztusra irányítják figyelmünket.

Úgy gondolom, a mai napig átérezhetjük a jelenet jelentőségét, hiszen a filmekhez és fényképekhez szokott szemünk is rögtön észleli Caravaggio tudatosan megkomponált "optikai trükkjeit" és az általuk kiváltott hangulatot.

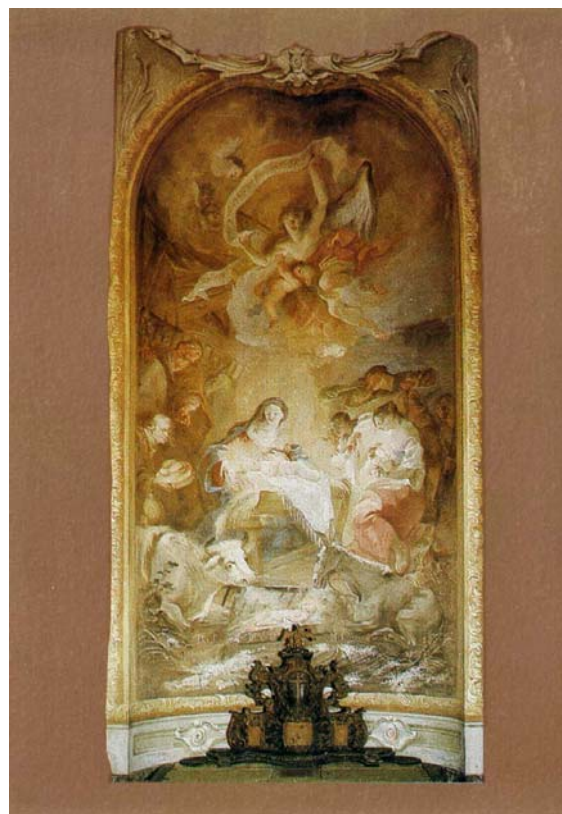
A késői reneszánsz ill. barokk vagy rokokó művészetről elmondható, hogy a bibliai ábrázolások, valamint az ekkor divatba jött mitológia jelenetek elsősorban a nézők érzelmeire voltak hivatva hatni.

A barokk művészetek az ellenreformáció korával estek egybe és ezért a katolikus templomok mennyezetein látható freskók számtalan példája mutat színházi színpadokra emlékeztető jeleneteket, kosztümöket és "díszleteket". Az ideológiai "hatásadás" cél most is nyilvánvaló, és nem véletlen, hogy elsőrangú művészek lettek a lélegzetelállító látványok és vallásos víziók megelevenítésével megbízva. Az Osztrák-Magyar Monarchia területén Franz Anton Maulbertsch (1724-1796) és Paul Troger (1698-1762) templomi mesterműveivel többször találkozhatunk, légius pompájukban gyönyörködhetünk.

Karácsony előtti programnak jól beillik egy kirándulás Schwechatba vagy Sümegre, a katolikus templomok freskóit, vagy a Belvedere, Österreichische Galerie-ban Maulbertsch festményeit megtekinteni. Paul Troger rokokó műveit elsősorban a nagy osztrák kolostorokban találjuk meg mint pl. Melk, Zwettl, Altenburg, Göttweig, Geras.

Békés és boldog karácsonyi ünnepeket kíván:

Páll Csilla

Maulbertsch: Pásztorok imádása – Sümeg, Plébániatemplom

„Ó, jöjj el, áldott karácsony!”

Egy változatos és gazdag tartalmú délutánon vehetett részt mindaz a kb. 250 jelenlévő, aki 2008. december 13.-án a lindengassei evangélikus templomba ellátogatott. Az alkalom szervezői gyülekezetünk mellett a Bécsi Magyar Katolikus Egyházközség, a Bécsi Magyar Iskola és a 72.Sz. Bécsi Magyar Cserkészcsapat voltak. Képes beszámolókkal egy-egy részletét említjük meg a rendezvénynek.

Vendégünk volt a soproni Berzsenyi Dániel Evangélikus Líceum küldöttsége Tölly Balázs igazgató és Mesterházy Balázs iskolalelkész vezetésével. Karácsonyi műsorukban énekeket, zeneszámokat és verseket adtak elő. Tölly Balázs igazgató szavakkal, a közben pergő iskolafilm kockái pedig képekkel mutatták be a nagymúltú és gazdag jelenű iskolát, érzékeltetve annak szellemiségét és fiatalos hangulatát. A képen a Líceum Aspartam együttese látható, akik nagy sikerrel játszották és énekeltek darabjaikat.

Vendégünk volt továbbá a Gyergyószentmiklósi Domonkos Pál Péter Asszonykórus is, akik adventi-karácsonyi énekeket énekeltek, szintén nagy sikerrel és szívet melengető lelkesedéssel.

A cserkészcsapat tagjai betlehemeset adtak elő, valamint a gyermekfoglalkozást végezték. A kiscserkészek jelenetükben a kisgyermekkel megjelenő reményre hívták fel a figyelmet, aki képes az elhunyt hit, békesség és szeretet lángját is feléleszteni. A Bécsi Magyar Iskola nevében Dr. Deák Ernő és Mentsikné Hoffer Szilvia köszöntötte a jelenlévőket és mutatta be az iskolát.

Mag. Karl Schiefermair egyházfőtanácsos és Univ.Prof. Dr. Inge Troch a bécsi szuperintendencia felügyelője az Ausztriai Evangélikus Egyház képviselőjeként érkeztek. Az alkalmat nyitó és záró elmélkedés keretezte. A templomi programot követően baráti találkozásokra és beszélgetésekre nyílt lehetőség a szeretetvendégségen. Köszönet mindazoknak, akik eljöttek és bármilyen módon hozzájárultak a rendezvény lebonyolításához!

A rendezvény végeztével a Líceum iskolalelkésze e szavakkal fordult hozzám: Azért felemelő érzés itt Bécsben gyergyószentmiklósi asszonyokkal, ausztriai magyarokkal és soproni licistákkal együtt énekelni a Himnuszt.

Solymár Mónika

Absender: P.b.b.
Ungarisch-Evangelische Gemeinde
AB in Österreich
A-1060 Wien, Capistrangasse 2/15
Gefördert aus Mitteln der
Volksgruppenförderung.
Erscheinungsort: Wien
Verlagspostamt: A-1060 Wien
Zul.Nr.: GZ 02Z031072 M

Medieninhaber und Herausgeber: Ungarisch-Evangelische Gemeinde A.B. in Österreich, A-1060 Wien, Capistrangasse 2/15.
 Lelkészi hivatal telefonszáma: +43/650/58 777 12, Home page: www.evang-ungarisch.at E-mail: evang-ungarisch@chello.at
 Bankverbindung: Bank Austria Creditanstalt, A-1011 Wien, Schottengasse 6.
 BLZ 12000. Konto Nr. 0029-04191/00. IBAN: AT701100000290419100; SWIFT (BIC): BKAUATWW
 Redaktion: Géza Schubert, Dr. Solymár Mónika

Reményik Sándor: A kereszt fogantatása

A Szentlélek nagy fergeteg-köpenyben
 A Libanonra szállott.
 A Libanon csúcsán egy cédrus állott.
 Törzse obeliszk, feje korona.
 A Szentlélek ráharsogott: Te fa!
 Máriától, a Szűztől most jövök,
 Csirázik immár az Isten fia,
 És áldott ő az asszonyok között.
 Most rajtad a sor: im, vihar-kezemmel
 Megáldalak: légy terhes a kereszttel!
 Légy te is áldott minden fák között,
 Érezd, hogy nő benned a fészület,
 Éveid: a Megváltó évei,
 Míg utatok egykor összevezet.
 Rajtad csorogjon végig Krisztus vére,
 Kidöntve majd magányod vadonából
 Állítsanak a világ közepébe.
 Ott állj majd minden árva faluvégén,
 Ott függj a cellák kietlen falán,
 Ős-fádnak ezer apró másaképen.
 Forgácsolódj szét millió darabra,
 A Szabadító tekintsen le rólad
 Millió megbilincselte életrebra,

A Szentlélek nagy fergeteg-köpenyben
 Tovazúgott a Libanon felett,
 Zúgásában ezer fa reszketett,
 Ordító erdőn ment harsogva át,
 Csak egy fa értette meg a szavát, -
 Lehajlott óriási koronája:
 Kereszt-sorsának megadta magát.
 (Kolozsvár, 1928. március 1.)

